لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

خداوند، علنی گفتن سخنان آزاردهنده را دوست ندارد. البته کسی که ظلم دیده است، (می‌تواند برای احقاق حقش، ظلم ظالم را آشکار کند). خداوند همواره بسیار شنوا و داناست.

إِن تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَن سُوٓءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

۱۴۸ اگر کار خوبی را آشکار یا آن را پنهان کنید، یا بدی (دیگران) را ببخشید، (به اخلاق الهی آراسته شده‌اید؛ زیرا) خدا همواره بسیار بخشنده، و (در عین حال، برای مجازات) تواناست. ۱۴۹

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ

کسانی که (با انکار بعضی از پیامبران،) به خدا و پیامبرانش کفر می‌ورزند و می‌خواهند میان خدا و پیامبرانش جدایی بیندازند

وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ

و می‌گویند «به برخی ایمان می‌آوریم و به بعضی کافر می‌شویم» و می‌خواهند بین این (دو راه)، راهی را

سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

انتخاب کنند؛ ۱۵۰ بی‌شک کافران حقیقی، اینان‌اند، و برای کافران، عذابی خوارکننده آماده کرده‌ایم. ۱۵۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ

و کسانی که به خدا و پیامبرانش ایمان آوردند و میان هیچ‌یک از آنان جدایی نیفکندند، آنان‌اند که (خداوند) به‌زودی

يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَن

پاداش‌شان را خواهد داد. همواره خدا بسیار آمرزنده و مهربان است. ۱۵۳ اهل کتاب از تو می‌خواهند که

تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوا

کتابی از آسمان بر آنان نازل کنی. (اگر سخن‌شان برایت سنگین است، بدان که) بزرگ‌تر از این را از موسی خواستند و گفتند:

أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ

«خدا را آشکارا به ما نشان بده!» بنابراین، به سزای ستم‌شان، صاعقه، آنان را فرا گرفت. آنگاه پس از آمدن دلایل روشن نزدشان،

مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾

آنان، گوساله را (به خدایی) انتخاب کردند، و ما آن را (نیز) بخشیدیم و به موسی تسلّطی آشکار دادیم. ۱۵۳

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

کوه (طور) را به موجب پیمان‌شان (در مورد پذیرش تورات و عمل به آن)، بالای سرشان برافراشتیم و به آنان گفتیم: «سجده‌کنان از این در وارد شوید.»

وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

و به آنان گفتیم: «روز شنبه، (از حکم حرمت صید ماهی) تجاوز نکنید.»، و از آنان پیمانی محکم گرفتیم. ۱۵۴

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا

به سبب پیمان‌شکنی آنان و کفرشان نسبت به‌آیات وآشکارهای خدا و کشتن پیامبران بدون اینکه هیچ حقی بر این کار داشته باشند (لعنت‌شان کردیم)؛ و (نیز به سبب) این سخن‌شان که «دل‌های ما در پوشش (آفریده

غُلْفٌ ۚ بَل طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ

شده) است (و سخنان شما را نمی‌فهمیم)». (البته این‌طور نیست!) بلکه خداوند به سبب کفرشان، بر دل‌هایشان مهر نهاده. برای همین، فقط اندکی (از آنان) ایمان می‌آورند. ۱۵۵ و (نیز) به سبب کفرشان و سخن‌شان

عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ

در مورد مریم که تهمتی بزرگ بود (، لعنت‌شان کردیم). ۱۵۶ (همچنین) برای این سخن‌شان که (با افتخار گفتند) «ما مسیح، عیسی پسر مریم، فرستاده‌ی خدا را کشتیم».

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ

(لعنت‌شان کردیم). (البته) او را نکشتند و به صلیب نکشیدند؛ بلکه (امر) بر آنان مشتبه شد، و کسانی که در باره‌ی (قتل) او به اختلاف افتادند، قطعاً (خود) در این مورد در شك و تردیدند.

مِّنْهُ ۖ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ

هیچ اطلاعی در این مورد ندارند؛ بلکه فقط از حدس و گمان پیروی کردند، و در حالی که یقین (به قتل شخص عیسی) داشته باشند، او را نکشتند (؛ بلکه دیگری را کشتند و گمان کردند که مسیح را کشته‌اند)؛ ۱۵۷ بلکه خدا او

إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ

را نزد خود بالا برد. خداوند همواره شکست‌ناپذیر و حکیم است. ۱۵۸ بی‌شک تمامی اهل کتاب، پیش از مرگ عیسی، (از روی اختیار یا اجبار) به (نبوّت و بنده‌ی خدا بودن) او

مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا

ایمان می‌آورند، و روز قیامت، (همو) بر(اعمال) آنان گواهی خواهد داد. ۱۵۹ (آری،) به سزای ستمی (بزرگ که) از (جانب) یهودیان

عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخْذِهِمُ

(بر زد) و برای این‌که (مردم را) بسیار از راه خدا بازداشتند، چیزهای پاکیزه‌ای را که بر آنان حلال بود، بر ایشان حرام کردیم. ۱۶۰ (همچنین) به سبب ریاخواری‌شان که

الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

از آن نهی شده بودند و(به علت) خوردن به‌ناحق مال مردم از سوی آنان (، چنین کردیم). و برای کافران

مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَّٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا

از ایشان، عذابی دردناك مهیّا کرده‌ایم. ۱۶۱ البته از میان آنان، کسانی که در علم و دانش استوارند، و (نیز) مؤمنان، همان‌هایی که به آنچه

أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ

بر تو نازل شده و آنچه پیش از تو نازل شده، ایمان دارند، و نماز را کامل و بی‌نقص به جای می‌آورند، هم‌آنانی که (از مال خود) انفاق می‌کنند (چه واجب باشد و چه مستحب)

وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

و به خدا و روز قیامت ایمان دارند، بی‌شک پاداشی بزرگ به ایشان خواهیم داد. ۱۶۲

ع ۞ إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ وَأَوۡحَيۡنَآ

(آنان برای این به آنچه بر تو نازل شده، ایمان می‌آورند که) ما همان‌طور که بر نوح و پیامبرانِ پس از او وحی فرستادیم

إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَعِيسَىٰ

و بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و (پیامبران از) نوادگان (یعقوب) و عیسی

وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيۡمَٰنَۚ وَءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ زَبُورٗا ١٦٣ وَرُسُلٗا

و ایّوب و یونس و هارون و سلیمان وحی فرستادیم، بر تو (نیز) وحی فرستادیم و به داوود (هم) زبور دادیم. ١٦٣ پیامبرانی (را فرستادیم) که

قَدۡ قَصَصۡنَٰهُمۡ عَلَيۡكَ مِن قَبۡلُ وَرُسُلٗا لَّمۡ نَقۡصُصۡهُمۡ عَلَيۡكَۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ

پیش از (نزول) این (سوره، سرگذشتِ) آنان را برایت بیان کرده‌ایم، و پیامبرانی(را فرستادیم) که سرگذشتِ آنان را برایت بیان نکرده‌ایم، و خدا به صورتی ویژه (و

مُوسَىٰ تَكۡلِيمٗا ١٦٤ رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى

بدون واسطه) با موسی سخن گفت؛ ١٦٤ همان پیامبرانی که مژده‌آور و هشداردهنده بودند تا پس از (فرستادن آن) پیامبران،

ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا ١٦٥ لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشۡهَدُ بِمَآ

مردم در برابر خدا عذر و بهانه‌ای نداشته باشند. (آری،) خداوند همواره شکست‌ناپذیر و حکیم است. ١٦٥ البته خدا در باره‌ی آنچه

أَنزَلَ إِلَيۡكَ أَنزَلَهُۥ بِعِلۡمِهِۦۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَشۡهَدُونَۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدٗا ١٦٦

نازل کرده، گواهی می‌دهد که آن را با آگاهی (کامل) نازل کرده است، و فرشتگان (نیز بدین امر) گواهی می‌دهند و همین که خدا گواه است، کافی‌ست. ١٦٦

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدۡ ضَلُّواْ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ١٦٧ إِنَّ

کسانی که کافر شدند و (مردم را) از راه خدا بازداشتند، بی‌شک دچار گمراهی دور و درازی شده‌اند. ١٦٧ کسانی که

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَظَلَمُواْ لَمۡ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغۡفِرَ لَهُمۡ وَلَا لِيَهۡدِيَهُمۡ طَرِيقًا ١٦٨

کافر شدند و (با بازداشتن مردم از راه خدا) ستم کردند، خداوند قصد ندارد آنان را بیامرزد و هیچ راهی را به آنان نشان دهد؛ ١٦٨

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ١٦٩

مگر راه جهنم را که همیشه در آن خواهند ماند. (آری،) همواره این (کار)برای خدا آسان است. ١٦٩

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلۡحَقِّ مِن رَّبِّكُمۡ فَـَٔامِنُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ وَإِن

ای مردم، به‌راستی این پیامبر از طرف پروردگارتان، (دین و کتاب) حق را برایتان آورده است. پس ایمان آورید (و کاری کنید) که برایتان بهتر است، و اگر

تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١٧٠

کافر شوید(، نه به شما سودی رسیده و نه به خدا زیانی؛ زیرا) آنچه در آسمان‌ها و زمین است، متعلق به خداست. همواره خداوند بسیار دانا و حکیم است. ١٧٠

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ج
ای اهل کتاب، در دین خود غلو نکنید و در باره‌ی خدا جز حقیقت نگویید.
إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ ج
مسیح، عیسی پسر مریم، فقط رسول خدا و مخلوق خاص اوست که او را به (دامان) مریم افکند،
وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ز وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ
و روحی از جانب اوست. بنابراین، به خدا و پیامبرانش ایمان آورید و نگویید: «(خدایان،) سه تا هستند.» دست بردارید (و کاری را بکنید) که برایتان بهتر است.
إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
«الله»، فقط خدایی یکتاست. او را از داشتن فرزند، به‌کلّی پاک و منزه شمارید. آنچه در آسمان‌ها
وَمَا فِي الْأَرْضِ ج وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ
و آنچه در زمین است، فقط از آنِ اوست. و همین که خدا کارساز و تدبیرگر (امور) است ج کافی‌ست. ۱۷۱ مسیح از این که
يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ج وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
بنده‌ای برای خدا باشد، هرگز ابا ندارد، و (نیز) فرشتگان مقرّب، (از بندگی خداوند ابایی ندارند). (چگونه چنین چیزی ممکن است؟) حال آن‌که کسانی که از بندگی او سر باز زنند
وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
و تکبّر ورزند، (بدانند که) به‌زودی (خداوند) همگان را جمع و به سوی خود روانه می‌کند (و طبق اعمالشان جزا می‌دهد). ۱۷۲ امّا کسانی که ایمان آوردند
الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ز وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا
و کارهای شایسته کردند، پاداششان را کامل به آنان می‌دهد و از لطف و عنایت خود، بر (پاداش) آنان خواهد افزود؛ و امّا کسانی که (از عبادت خدا) ابا کنند
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
و تکبّر ورزند، به صورتی دردناک عذابشان می‌کند و جز خدا
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
هیچ سرپرست و یاوری نخواهند یافت. ۱۷۳ ای مردم، بی‌شک دلیلی روشن از سوی پروردگارتان برای شما آمده است
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
و نوری آشکار برایتان نازل کرده‌ایم. ۱۷۴ اما کسانی که به خدا ایمان آوردند و با کمک او، خود را (از هلاکت ابدی) حفظ کردند، بی‌شک آنان را
فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾
در رحمتی (بزرگ) از جانب خود و لطفی (بیشتر از استحقاق‌شان) وارد خواهد کرد و آنان را به راهِ راستی که به خودش می‌رسد، هدایت خواهد کرد. ۱۷۵

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ

از تو سؤال می‌کنند. بگو: «خداوند در مورد مردی که می‌میرد و وارث او فقط خواهر مادری‌اش باشد به شما پاسخ می‌دهد: اگر مردی بمیرد و فرزندی نداشته باشد و خواهری داشته باشد،

فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

نیمی از میراث او، برای خواهرش است. اگر زن (بمیرد و) فرزندی نداشته باشد، برادر، از خواهرش (کامل) ارث می‌برد.

فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ

اگر دو خواهر، (وارثان میّت) بودند، دوسوم میراث، برای آن دو است، و اگر (وارثان میت،) چند برادر و خواهر بودند، سهم هر پسر (از ارث)،

حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

به اندازه‌ی سهم دو دختر است. خداوند (احکامش را) برایتان روشن می‌کند تا مبادا گمراه شوید. خدا از همه چیز به‌خوبی آگاه است. ١٧٦

سورة المائدة مدنية وآياتها ١٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

ای مسلمانان، به تمام پیمان‌ها و قراردادهای محکم (خود) وفا کنید. (گوشت) چهارپایان زیان‌بسته ـ مگر آنچه (حکمش) بر شما خوانده خواهد شد ـ برایتان حلال شده است؛

غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا

(و این،) در حالی (است)که شکار را در حال احرام حلال نمی‌شمارید. خدا هر حکمی را که بخواهد، مقرّر می‌کند. ١ ای مسلمانان، (شکستن حرمت) نشانه‌های خدا،

شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ

ماه(های) حرام، قربانی‌های بی‌نشان و نشان‌دار، و راهیان بیت(الله) الحرام را که

الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ

در پی فضل و رضایتی از جانب پروردگارشان هستند، حلال نشمارید، و هنگامی که از احرام خارج شدید، (می‌توانید) شکار کنید. و دشمنی

شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ

و کینه با کسانی که شما را (در زمان صلح حدیبیه) از (ورود به) مسجدالحرام بازداشتند، شما را به (ظلم و) تجاوز وادارد. در نیکوکاری و تقوا، (با یکدیگر) همکاری کنید،

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

و در گناه و تجاوز (برای انتقام، یکدیگر را) یاری نکنید. و خود را از (مجازات) خدا در امان نگه دارید؛ که خداوند به‌شدّت مجازات می‌کند. ٢

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِۦ وَالْمُنْخَنِقَةُ

(خوردن) مردار و خون و گوشت خوك، و آنچه (هنگام ذبحش) نام غير خدا بر آن خوانده شده، و حيوانى كه خفه شده،

وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى

يا به سبب زدن از پاى درآمده، يا به علت سقوط يا ضرب شاخ (حيوان ديگرى) كشته شده، و (نيز) باقى‌ماندهٔ صيد درندگان، مگر آنچه را شما حرام شده است، (پيش از جان دادن حيوان، مطابق

ٱلنُّصُبِ وَأَن تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَٰمِ ۚ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ ۗ ٱلْيَوْمَ يَئِسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا مِن

شرع) ذبح كرده باشيد، و نيز (خوردن) آنچه در برابر بت‌ها ذبح (و قربان) شده، و تقسيم (گوشت حيوان) با تيرهاى قرعه (و قمار، حرام است). اين (كارها)، نافرمانى‌ست. امروز كافران از

دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۚ ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ

(نابودى) دين شما مأيوس شدند، بنابراين، از آنان نترسيد و از من بترسيد. امروز (با اعلام ولايت و خلافت على بن ابى‌طالب)، دين شما را كامل

نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَٰمَ دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِى مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّإِثْمٍ

و نعمتم را بر شما تمام كردم و اسلام را دينى (جاودان) برايتان برگزيدم. (اما در بارهٔ گوشت‌هاى حرام:) هر كس كه در حال گرسنگى و قحط، بدون قصد گناه، ناچار (به خوردن آن) شود،

فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَٰتُ ۙ

(مى‌تواند به اندازهٔ ضرورت از آن‌ها بهره گيرد؛ زيرا) خداوند بسيار آمرزنده و مهربان است. ٣ از تو مى‌پرسند كه چه چيزهايى برايشان حلال شده است. بگو: «تمام چيزهاى پاكيزه برايتان حلال شده

وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُ ۖ فَكُلُوا مِمَّآ

است.» و از آنچه سگ‌هاى شكارى ـ كه شما آن‌ها را بر اساس آنچه خدا (با الهام غريزى) به شما آموخته، آموزش داديد ـ (شكار كرده و آن را) برايتان نگه داشته‌اند، بخوريد و نام خدا را (هنگام

أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾

فرستادن آن‌ها براى شكار)، بر آن (صيد) ببريد، و (در اين كار) خود را از (عذاب خدا در امان نگه داريد)(كه مبادا از سر اسراف و سرگرمى باشد)؛ زيرا خداوند (اعمال بندگان را) به سرعت محاسبه مى‌كند. ٤

ٱلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَٰتُ ۖ وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ

امروز تمام چيزهاى پاكيزه برايتان حلال شد، و غذاى اهل كتاب، (جز گوشت كشتارى آنان)، براى شما حلال، و غذاى شما (هم) براى آنان

حِلٌّ لَّهُمْ ۖ وَالْمُحْصَنَٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنَٰتِ وَالْمُحْصَنَٰتُ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ مِن

حلال است. و (همچنين ازدواج با) زنان پاك‌دامن از ميان مؤمنان و زنان پاك‌دامن از ميان كسانى كه پيش از شما به آنان

قَبْلِكُمْ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِىٓ أَخْدَانٍ ۗ

كتاب آسمانى داده شده، (حلال) است؛ (البته) در صورتى كه مَهريه‌شان را بدهيد (و) پاك‌دامن باشيد و (قصد ازدواج داشته باشيد)؛ نه با بى‌عفتى؛ و نه اين‌كه رابطهٔ نامشروع پنهانى داشته باشيد.

وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيمَٰنِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِى الْءَاخِرَةِ مِنَ الْخَٰسِرِينَ ﴿٥﴾

بى‌شك هر كس (با مداومت بر ترك دستورهاى خدا)، ايمان (خود) را بپوشاند، كار (نيك) وى تباه مى‌شود و او در آخرت از زيان‌كاران خواهد بود. ٥

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغْسِلُوا۟ وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
ای مسلمانان،هنگامی که به (قصد) نماز بر می‌خیزید، صورت و دست‌هایتان را
إِلَى ٱلْمَرَافِقِ وَٱمْسَحُوا۟ بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِن
تا آرنج بشویید و بخشی از سر و پاهایتان را تا برآمدگی دو پا مسح کنید، و اگر
كُنتُمْ جُنُبًا فَٱطَّهَّرُوا۟ ۚ وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ
جُنُب بودید، خود را (با غسل) پاک کنید، و اگر بیمار یا در حال سفر بودید، یا یکی
مِّنكُم مِّنَ ٱلْغَآئِطِ أَوْ لَٰمَسْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا۟ مَآءً فَتَيَمَّمُوا۟
از شما قضای حاجت کرد، یا با زنان (خود) نزدیکی کردید و آب نیافتید،
صَعِيدًا طَيِّبًا فَٱمْسَحُوا۟ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ ۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجْعَلَ
با سطحی پاک از زمین تیمّم کنید؛ بدین صورت که بخشی از صورت‌ها(روی) دست‌هایتان را مسح کنید. خدا نمی‌خواهد هیچ ناراحتی و تنگنایی
عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ
برای شما ایجاد کند؛ بلکه می‌خواهد شما را (از آلودگی‌های ظاهری و باطنی) پاک کند و نعمتش را
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَٰقَهُ
بر شما تمام کند. باشد که سپاسگزاری کنید. ٦ نعمت خدا را که (در پرتو اسلام) بر شما ارزانی کرده و عهدش را که
ٱلَّذِى وَاثَقَكُم بِهِۦٓ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ
با شما بسته است، به یاد آرید؛ در آن زمان که گفتید: «شنیدیم و اطاعت کردیم.» خود را از (خشم) خدا در امان نگه دارید؛ زیرا خدا (اسرار)
بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوا۟ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ شُهَدَآءَ
درون سینه‌ها را به‌خوبی می‌داند. ٧ ای مسلمانان، همواره برای (خشنودی) خدا، (به اطاعت از او) برخیزید (و) به عدالت
بِٱلْقِسْطِ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعْدِلُوا۟ ۚ ٱعْدِلُوا۟
گواهی دهید، و مبادا دشمنی و کینه‌ی کسانی، شما را به بی‌عدالتی وادارد. به عدالت رفتار کنید؛
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ
که آن به تقوا نزدیکتر است. خود را از (خشم) خدا در امان نگه دارید؛ زیرا خدا از کارهایتان آگاه است. ٨ خداوند
ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾
به کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، وعده داده که آمرزش و پاداشی بزرگ خواهند داشت. ٩

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

و کسانی که کافر شدند و آیات و نشانه‌های ما را دروغ شمردند، اهل دوزخ خواهند بود. ١٠

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ

ای مسلمانان، نعمت خدا را که بر شما ارزانی کرد، به یاد آورید: هنگامی که جمعی (از دشمنان، به منظور نابود کردن شما و دین‌تان)

يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ

تصمیم به دست‌درازی به سوی شما گرفتند؛ پس (خدا) دستانشان را از شما کوتاه کرد. خود را از (خشم) خدا در امان نگه دارید.

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ج

مؤمنان باید بر خداوند توکل کنند. ١١ ج به‌راستی خدا از بنی‌اسرائیل ج پیمان گرفت،

وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ

و در میان‌شان دوازده سرپرست فرستادیم، و خداوند فرمود: «من با شما هستم. اگر نماز را

الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ

کامل و بی‌نقص به جای آورید، (از مال خود) انفاق کنید (چه واجب باشد و چه مستحب)، به پیامبرانم ایمان آورید و با احترام یاریشان کنید و (با انفاق)،

اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ

قرض نیکویی به خدا بدهید، حتماً بدی‌هایتان را می‌پوشانم و از شما می‌زدایم و شما را در

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ

بهشت‌هایی وارد می‌کنم که از زیر (درختان) آن، رودهایی جاری‌ست. هر کس از شما که پس از این (پیمان) کفر ورزد،

ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا

به‌راستی راه راست را گم کرده است.» ١٢ پس به سبب پیمان‌شکنی‌شان لعنت‌شان کردیم و دل‌های‌شان را

قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا

سخت کردیم؛ (چنان‌که) سخنان (الهی و احکام) را از محل‌هایش تغییر می‌دهند، (یا بد تعبیر می‌کنند)، و بخشی

مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا

از آنچه را که به آن پند داده شده بودند، به فراموشی سپردند، و پیوسته بر خیانتی از آنان آگاه می‌شوی؛ مگر شمار اندکی

مِنْهُمْ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

از ایشان؛ پس آنان را (که بر عهدشان ماندند،) ببخش و (از خطاهایشان) چشم‌پوشی کن؛ زیرا خدا نیکوکاران را دوست دارد. ١٣

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذْنَا مِيثَٰقَهُمْ فَنَسُوا۟ حَظًّا

(همچنین) از آنان که گفتند ما نصاری(یعنی یاران خدا) هستیم، پیمانشان را گرفتیم؛ پس آنان بخشی (بزرگ)

مِّمَّا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ

از آنچه را که متذکّر شده بودند، به فراموشی سپردند؛ پس ما (نیز) تا روز قیامت میان‌شان دشمنی و تنفر

يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ ٱللَّهُ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

انداختیم، و به‌زودی خداوند آنان را از اعمالشان آگاه خواهد کرد. ١٤

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا

ای اهل کتاب، بی‌شک پیامبر ما نزد شما آمده است؛ در حالی که بسیاری از آنچه را که

كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَيَعْفُوا۟ عَن كَثِيرٍ ۚ قَدْ جَآءَكُم

از کتاب (آسمانی‌تان) مخفی می‌کردید، آشکار می‌کند و از (آشکار کردن) بسیاری (از تحریف‌هایتان) چشم می‌پوشد. به راستی،

مِّنَ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَٰبٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ

از سوی خدا، نور و کتابی روشنگر برای شما آمد؛ ١٥ که خداوند، کسانی را که از خشنودی‌اش پیروی کنند،

رِضْوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِهِۦ

به وسیله‌ی آن، به راه‌های سلامت و سعادت هدایت می‌کند، و (این کتاب) با اجازه (و رضایت) خدا، آنان را از تاریکی‌ها خارج می‌کند و به نور می‌رساند

وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟

و ایشان را به راه راست هدایت می‌کند. ١٦ بی‌شک کسانی که گفتند

إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ ٱللَّهِ

«الله همان مسیح پسر مریم است»، کافر شدند. بگو: «اگر خدا مسیح پسر مریم و مادرش

شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ ٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن

و همه‌ی اهل زمین را هلاک کند، چه کسی می‌تواند ذرّه‌ای

فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا

مانعش شود؟ حال آن‌که فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین و آنچه

بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

میان آن دو است، برای خداست. آنچه بخواهد، می‌آفریند؛ زیرا خداوند بر هر کاری توانا است.» ١٧

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم

یهودیان و مسیحیان گفتند: «ما (همچون) پسران خدا و دوستان اوییم.» بگو: «پس چرا شما را به سبب گناهانتان عذاب

بِذُنُوبِكُم ۖ بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ

می‌کند؟»؛ بلکه شما (هم) بشری از جمله‌ی آفریدگان او هستید. هر که را بخواهد، می‌آمرزد، و هر که را بخواهد، عذاب می‌کند. (آری،)

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است، برای خداست، و بازگشت (همه،) تنها به سوی اوست. ١٨ ای اهل کتاب!

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن

بی‌شک پیامبر ما نزد شما آمده است؛ در حالی که در دوران جدایی افتادن میان پیامبران، (حقیقت را) برایتان روشن می‌کند؛ تا مبادا (در قیامت) بگویید «هیچ

بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۖ فَقَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

مژده‌دهنده و هشداردهنده‌ای نزد ما نیامد»؛ که گفته خواهد شد: عذر نیاورید!؛ بی‌شک مژده‌دهنده و هشداردهنده‌ای نزدتان آمد. خداوند بر هر کاری تواناست. ١٩

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ

زمانی (را یاد کن) که موسی به قومش گفت: «نعمت خدا را که بر شما ارزانی کرد، به یاد آورید؛ هنگامی که در میان‌تان پیامبرانی

أَنبِيَاءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا وَآتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ

قرار داد و شما را حاکمان و صاحبان اختیار (خود) قرار داد و چیزهایی به شما داد که (تا کنون) به هیچ‌یک از جهانیان نداده است: ٢٠ ای قوم من،

ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ

به سرزمین مقدسی که خدا برای (اسکان) شما مقرر کرده است، وارد شوید و به (وضع) گذشته‌تان بازنگردید؛

فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا

که زیانکار خواهید شد.» ٢١ گفتند: «ای موسی، در آنجا مردمی گردنکش و زورگو هستند،

حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا ۖ فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ

و تا زمانی که از آنجا بیرون نروند، ما وارد آن نخواهیم شد. اگر بیرون رفتند، ما وارد می‌شویم.» ٢٢ دو تن از کسانی که

مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَإِذَا

(از مخالفت با خدا) می‌ترسیدند (و) خدا به آن دو نعمت(ایمان) بخشیده بود، گفتند: «ناگهانی برآنان یورش برید و از آن دروازه بر آنان وارد شوید. همین که

دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

وارد آن شوید، پیروز خواهید شد، و اگر ایمان دارید، فقط بر خدا توکل کنید.» ٢٣

قَالُوا يٰمُوسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوا فِيْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ

(ولی آنان) گفتند: «ای موسی، تا زمانی که آنان در آنجا هستند، هرگز وارد آن نخواهیم شد. بنابراین، تو و پروردگارت بروید

فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِىْ وَاَخِىْ

و (با آنان) بجنگید. ما همین جا نشسته‌ایم.» ٢٤ (موسی) عرض کرد: «پروردگارا، من فقط اختیار خود و برادرم را دارم.

فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ

بنابراین، میان ما و این مردم نافرمان جدایی انداز.» ٢٥ (خداوند) فرمود: «چهل سال (ورود و اسکان در) آنجا

اَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَتِيْهُوْنَ فِى الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾

بر آنان ممنوع می‌شود؛ در حالی که در (بیابان)آن سرزمین، سرگردان خواهند بود.پس به سبب (سرنوشت) این جمعیت نافرمان، اندوهگین مباش.» ٢٦

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَىْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا

داستان دو پسر آدم را به‌درستی(و بدون نقص) برایشان بازگو کن؛ هنگامی که (هر یک) کاری را برای نزدیک شدن به خدا کردند، و از یکی پذیرفته شد،

وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ

و از دیگری پذیرفته نشد. (قابیل از روی حسد) گفت: «حتماً تو را خواهم کشت.» (هابیل) گفت: «(من تقصیری ندارم؛) خدا فقط از

الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَىَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِىْ مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِىَ اِلَيْكَ

افراد باتقوا می‌پذیرد؛ ٢٧ بی‌شک اگر تو دست به کشتن من بگشایی، من دست به کشتن تو

لِاَقْتُلَكَ اِنِّىْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنِّىْٓ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْٓاَ بِاِثْمِىْ وَاِثْمِكَ

نخواهم زد؛ زیرا من از خداوند که پروردگار جهانیان است، می‌ترسم. ٢٨ من می‌خواهم که (بار) گناه من و (بار) گناه خودت را به دوش بکشی

فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ

و در نتیجه، از دوزخیان شوی.» (آری،) کیفر ستمکاران چنین است. ٢٩ نهاد (آلوده‌ی) او، کشتن برادرش را

قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِى

برایش آسان و زیبا جلوه داد، و او را به قتل رساند و (بدین ترتیب،) از زیان‌کاران شد. ٣٠ پس (چون نمی‌دانست با جسد برادرش چه کند) خدا، کلاغی را که (برای

الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِىْ سَوْءَةَ اَخِيْهِ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ

دفن چیزی) در زمین کند و کاو می‌کرد، فرستاد تا به او نشان دهد چگونه جسد برادرش را پنهان کند. او گفت: «وای بر من! آیا نتوانستم

مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْءَةَ اَخِىْ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ ﴿٣١﴾

مانند این کلاغ باشم تا جسد برادرم را (در خاک) پنهان کنم؟!» آنگاه از پشیمانان شد. ٣١

جزء ٧

مِنْ أَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِيٓ إِسْرٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ
از این رو بر بنی‌اسرائیل مقرّر کردیم که هر کس، شخصی را بدون این‌که ص حق قصاص داشته باشد،
أَوْ فَسَادٍ فِى ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَآ
یا (این‌که آن شخص) در زمین تبه‌کاری ج کرده باشد، بکشد، چنان است که (گویی) همه‌ی مردم را کشته است، و هر کس به شخصی حیات بخشد (و او
أَحْيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعًا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِٱلْبَيِّنٰتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
را از مرگ نجات دهد)، چنان است که (گویی) همه‌ی مردم را زنده کرده است. مسلّماً پیامبران ما، معجزات و نشانه‌هایی روشن برایشان آوردند؛
مِّنْهُم بَعْدَ ذٰلِكَ فِى ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَٰٓؤُا۟ ٱلَّذِينَ
و(لی) پس از آن، بیشترشان در زمین زیاده‌روی کردند. ٣٢ کیفر کسانی که
يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓا۟
با خدا و پیغمبرش می‌جنگند و برای (ایجاد) فساد در زمین می‌کوشند، فقط این است که به شدت کشته شوند،
أَوْ يُصَلَّبُوٓا۟ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلٰفٍ أَوْ يُنفَوْا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ ۚ
یا بر درخت یا چوب بلندی محکم بسته شوند، یا دست ز و پاهایشان بر خلاف جهت یکدیگر بریده شود، یا از سرزمین (خود) تبعید شوند.
ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾
این چنین است که در دنیا، خفّت و خواری، و درآخرت، عذابی بزرگ خواهند داشت؛ ٣٣
إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا۟ عَلَيْهِمْ ۖ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ
مگر کسانی که پیش از دست‌یابی شما به آنان توبه کنند. بدانید که خداوند بسیار آمرزنده
رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱبْتَغُوٓا۟ إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ
و مهربان است. ٣٤ ای مسلمانان، خود را از (خشم) خدا در امان نگه دارید و وسیله‌ای (برای تقرب) به او بجویید
وَجٰهِدُوا۟ فِى سَبِيلِهِۦ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
و در راهش تلاش کنید. باشد که به خواسته(های دنیا و آخرت) خود دست یابید. ٣٥ اگر کافران
لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لِيَفْتَدُوا۟ بِهِۦ مِنْ
هر آنچه را که در زمین است و (بلکه) دو برابر آن را داشته باشند تا به عوض رهایی از
عَذَابِ يَوْمِ ٱلْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾
عذاب روز قیامت بدهند، از آنان پذیرفته نخواهد شد و عذابی دردناک خواهند داشت. ٣٦

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنْهَا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

آرزوی بیرون آمدن از آتش را دارند، و از آن بیرون نخواهند آمد، و عذابی همیشگی خواهند داشت. ٣٧

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوٓا أَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَٰلًا مِّنَ

(بخشی از) دو دست مرد سارق یا زن سارق را قطع کنید؛ تا کیفری در برابر عملشان (و) مجازاتی از سوی

ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَن تَابَ مِنۢ بَعْدِ ظُلْمِهِۦ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ ٱللَّهَ

خدا باشد. خداوند، شکست‌ناپذیر و حکیم است. ٣٨ هر که پس از ستم‌کاری‌اش توبه و (خود را) اصلاح کند، خدا

يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ

توبه‌ی او را می‌پذیرد. خداوند، بسیار آمرزنده و مهربان است. ٣٩ آیا ندانسته‌ای که فرمانروایی

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ

آسمان‌ها و زمین فقط از آن خداست؟ (خدا) هر کس را بخواهد، (بر طبق عدالتش) عذاب می‌کند، و هر کس را بخواهد، (بر اساس لطفش) می‌آمرزد،

كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ

و خدا بر هر کاری تواناست. ٤٠ ای پیامبر، مبادا آنان که با شتاب و رغبت

فِى ٱلْكُفْرِ مِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِأَفْوَٰهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ ۛ

در (وادی) کفر می‌افتند، تو را اندوهگین کنند؛ هم‌آنان که به زبان می‌گویند: «ایمان آوردیم.»؛ در حالی که دل‌هایشان

وَمِنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ ۛ سَمَّٰعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّٰعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخَرِينَ

ایمان نیاورده است؛ و (نیز) یهودیان که بسیار به سخنان دروغ (علمایشان) گوش می‌دهند و سخنان کروه دیگری را که

لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ مِنۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهِۦ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ

نزد تو نیامده‌اند، به‌خوبی می‌پذیرند. سخنان (الهی و احکام) را پس از قرار گرفتن در محل‌های (اصلی) خود تغییر می‌دهند (، یا بد تعبیر می‌کنند).

هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَٱحْذَرُوا۟ ۚ وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ فِتْنَتَهُۥ

(بزرگانشان به آنان) می‌گویند: «اگر (از سوی پیامبر اسلام، مانند) نظر ما به شما داده شد، آن را بگیرید، و اگر به شما داده نشد، (از آن حکم) دوری کنید.»

فَلَن تَمْلِكَ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَمْ يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يُطَهِّرَ

(آری،) اگر خدا بخواهد کسی را سرافکنده و عذاب کند، نمی‌توانی ذره‌ای از (عذاب) خدا را از او دفع کنی. آنان، کسانی هستند که خدا نمی‌خواهد

قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

دل‌هایشان را پاک کند. در دنیا، خواری و رسوایی، و در آخرت، عذابی بزرگ خواهند داشت. ٤١

سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَاِنْ جٰٓاءُوكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ

(مردم، عوامشان،)سخنان دروغ(علمایشان)را بسیار گوش می‌کنند، و(علمایشان) مال حرام (و رشوه) زیاد می‌خورند. اگر (برای داوری) نزدت آمدند، (اختیار با توست.) خواستی ،) میان شان

اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْـًٔا ۖ وَاِنْ حَكَمْتَ

داوری کن یا از آنان روی گردان، و اگر روی گردانی، به هیچ وجه زیانی به تو نخواهند رساند.

فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۖ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ

و اگر (خواستی) بین‌شان حکم کنی، به عدالت حکم کن؛ که خدا عدالت‌پیشگان را دوست دارد. ٤٢ چگونه تو را داور قرار می‌دهند؛

وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ

در حالی که تورات که در آن حکم خداست، نزدشان است؛ آنگاه با وجود این پشت می‌کنند؟

وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ۚ يَحْكُمُ

آنان ایمان ندارند. ٤٣ ما تورات را که حاوی هدایت و نوری (بزرگ) است، نازل کردیم؛

بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبّٰنِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ

(همان) که پیامبرانی که تسلیم (خدا) بودند، بر اساس آن برای یهودیان داوری می‌کردند، و (نیز) مردان الهی و دانشمندان دین،

بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا

از آن رو که محافظت از کتاب خدا از آنان خواسته شده بود و (بدین سبب پیوسته) بر (تحریف نشدن) آن گواه بودند(. طبق آن حکم می‌کردند). بنابراین،

النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيٰتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ

(ای علمای یهود،) از مردم نترسید و از من بترسید و آیات و نشانه‌های مرا به بهای اندکی نفروشید. (آری،) کسانی که بر اساس

بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَآ

آنچه خدا نازل کرده، داوری نمی‌کنند، کافران حقیقی‌اند. ٤٤ در تورات، بر یهود مقرّر کردیم که

اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ

(در قتل عمد و به ناحق،) جان (قاتل) در برابر جان (مقتول) گرفته می‌شود)؛ (همچنین) چشم در برابر چشم، بینی در برابر بینی، گوش

بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ

در برابر گوش، دندان در برابر دندان، و (به طور کلی،) زخم‌ها(یی) که قابل قصاص است) قصاص دارد؛ ولی هر کس که برای صدقه، آن (قصاص) را ببخشد، آن (بخشش)،

كَفَّارَةٌ لَهُ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٤٥﴾

کفّاره‌ای برای (گناهان) او خواهد بود. (و اگر نمی‌بخشد، باید بر اساس دستور خدا عمل کند،) و کسانی که بر اساس آنچه خدا نازل کرده،داوری نمی‌کنند ستمکاران حقیقی‌اند. ٤٥

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَىٰةِ

در پی پیامبران گذشته، عیسی پسر مریم را فرستادیم که آنچه پیش از خود بود ـ یعنی تورات ـ را تصدیق می‌کرد،

وَءَاتَيْنَٰهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَىٰةِ

و انجیل را به او دادیم که هدایت و نوری (بزرگ) در آن است و آنچه پیش از خود بود یعنی تورات را تصدیق می‌کند

وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ

و هدایت و پندی (ارزشمند) برای افراد باتقوا است. ٤٦ پیروان اهل انجیل باید بر اساس آنچه خدا در آن نازل کرده، داوری کنند.

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْفَٰسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ الْكِتَٰبَ

کسانی که بر اساس آنچه خدا نازل کرده، داوری نمی‌کنند، نافرمانان حقیقی‌اند. ٤٧ این کتاب را که سراسر حق است، بر تو نازل کردیم؛

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم

در حالی که آنچه پیش از خودش است ـ یعنی همه‌ی کتابها(ی آسمانی) ـ را تصدیق می‌کند و مراقب و مسلّط بر آنان است. پس میان‌شان بر اساس آنچه

بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ

خدا بر (آنان) نازل کرده، داوری کن و در نتیجه‌ی پیروی از هوس‌های آنان، از حقّی که برای تو آمده، منحرف نشو. برای هر یک از شما(امّتها)،

شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَآءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ

آیین و روشن قرار دادیم، و اگر خدا می‌خواست، حتماً شما (انسان‌ها) را امّتی یگانه (و بر یک آیین) قرار می‌داد؛ ولی هدف این است که شما را بر اساس آنچه (از استعداد و فهم که به

ءَاتَىٰكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَٰتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ

مرور زمان) به شما داده است، (با برنامه‌های گوناگون دینی) بیازماید. بنابراین، (به جای بحث و گفت‌وگو در باره‌ی اختلاف‌ها) در کارهای خوب از یکدیگر سبقت بگیرید؛

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ

(زیرا) بازگشت همه‌ی شما به پیشگاه خداست و (خدا) شما را از (حقیقت) آنچه در باره‌اش اختلاف داشتید، آگاه خواهد کرد. ٤٨ و (همچنین وحی کردیم به) این‌که میان‌شان بر اساس آنچه خدا

وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنۢ بَعْضِ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا

نازل کرده، داوری کن و از هوس‌هایشان پیروی نکن و از آنان بپرهیز؛ که مبادا تو را (فریب دهند و) از برخی از آنچه خدا بر تو نازل کرده، منحرف کنند. اگر پشت کردند،

يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ﴿٤٩﴾

بدان که خدا می‌خواهد آنان را فقط به (کیفر) برخی از گناهان‌شان گرفتار کند، (و کیفر همه‌ی گناهان‌شان را تا آخرت به تعویق انداخته است). قطعاً بسیاری از مردم، نافرمان‌اند. ٤٩

أَفَحُكْمَ الْجَٰهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

آیا در پی داوری (دوران) جاهلیت هستند؟ برای مردمی که یقین دارند، حکم چه کسی از خدا بهتر است؟ ٥٠

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوۡلِيَآءَۘ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَمَن

ای مسلمانان، یهودیان و مسیحیان را دوستان (خود) انتخاب نکنید؛ (زیرا) آنان، دوستان یکدیگرند (و با همه‌ی اختلافات‌شان، برضد شما اتّحاد دارند). و هر کس

يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ فَإِنَّهُۥ مِنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥١ فَتَرَى ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم

از شما که با آنان رابطه‌ی دوستی برقرار کند، از آن (ستم‌کار)ها خواهد بود. خداوند، مردم ستم‌کار را هدایت نمی‌کند. ٥١ بدین سبب می‌بینی کسانی که در دل‌هایشان

مَّرَضٞ يُسَٰرِعُونَ فِيهِمۡ يَقُولُونَ نَخۡشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٞۚ فَعَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَ بِٱلۡفَتۡحِ

مرضی (از شکّ و تردید) است، در (دوستی) آنان می‌شتابند (و برای توجیه کار خود) می‌گویند: «می‌ترسیم حادثه‌ای ناگواری به ما برسد (و به یاری آنان نیازمند شویم).» امید است که خدا پیروزی یا

أَوۡ أَمۡرٖ مِّنۡ عِندِهِۦ فَيُصۡبِحُواْ عَلَىٰ مَآ أَسَرُّواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ نَٰدِمِينَ ٥٢ وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ

اوضاع و احوال خاصّی از جانب خویش (به نفع مسلمانان پدید) آورد و در نتیجه، آن(منافق)ها از آنچه در دل‌هایشان پنهان می‌کردند، پشیمان شوند. ٥٢ مؤمنان(پس از پیروزی و تسلّط بر اهل کتاب، به

أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ إِنَّهُمۡ لَمَعَكُمۡۚ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فَأَصۡبَحُواْ خَٰسِرِينَ

آنان) می‌گویند: «آیا این (منافق)ها هستند که با قاطعیت تمام قسم می‌خوردند که با شما خواهند بود؟!» (در عاقبت نیز) کارهای (خوب) آنان نابود می‌شود، و در نتیجه، زیان‌کار خواهند شد.

٥٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرۡتَدَّ مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ

٥٣ ای مسلمانان، هر کس از شما که از دینش برگردد، (به خدا زیانی نمی‌رساند و بداند که) به‌زودی خدا مردمی را می‌آورد که دوست‌شان دارد

وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ

و (آنان نیز) دوستش دارند. در برابر مؤمنان، نرم و فروتن، و در برابر کافران، سخت‌گیر و مقتدرند. در راه خدا تلاش می‌کنند

وَلَا يَخَافُونَ لَوۡمَةَ لَآئِمٖۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٥٤

و از سرزنش هیچ سرزنش‌کننده‌ای نمی‌ترسند. این، لطف و فضل خداست که به هر کس بخواهد، می‌دهد. (رحمت) خداوند، فراگیر، و (او) بسیار داناست. ٥٤

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ

سرپرست و ولی امر شما، فقط خدا و پیامبر است، و نیز مؤمنانی که نماز را کامل و بی‌نقص به جای می‌آورند

وَهُمۡ رَٰكِعُونَ ٥٥ وَمَن يَتَوَلَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَإِنَّ حِزۡبَ ٱللَّهِ هُمُ

و در حال رکوع صدقه می‌دهند (یعنی علی بن ابی‌طالب). ٥٥ و هر کس که خدا و پیامبرش و (آن) مؤمنان را سرپرست خود قرار دهد، (از یاوران خداست، و) یاوران خدا،

ٱلۡغَٰلِبُونَ ٥٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَكُمۡ هُزُوٗا وَلَعِبٗا مِّنَ

پیروزمندان حقیقی‌اند. ٥٦ ای مسلمانان، کسانی را که دین‌تان را به تمسخر و بازی گرفته‌اند،

ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَٱلۡكُفَّارَ أَوۡلِيَآءَۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٥٧

یعنی اهل کتاب پیش از شما، و (نیز) کافران را به دوستی انتخاب نکنید، و اگر ایمان دارید، خود را از (خشم) خدا در امان نگه دارید. ٥٧

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

زمانی که (با ندای اذان ، مردم را) به نماز فرا می‌خوانید، آن را به مسخره و بازی می‌گیرند. این بدان سبب است که آنان، مردمی هستند که عقل خود را به کار نمی‌گیرند. ٥٨

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ

بگو: «ای اهل کتاب، آیا تنها برای این‌که به خدا و آنچه بر ما نازل شده و آنچه که پیشتر نازل شده، ایمان آورده‌ایم، به ما خرده می‌گیرید و از ما تنفر دارید، و (جز به خاطر) این (است) که

مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللَّهِ ۚ

(ما به دستورهای خدا گردن می‌نهیم ولی) بیشتر شما نافرمان‌اید؟» ٥٩ بگو: «اگر ایمان ما به خدا و وحی او، مایه‌ی تنفر شماست، پس آیا (می‌خواهید) شما را از چیزی که (عاقبت و)جزایش نزد خدا بدتر است، آگاه کنم؟ ۚ

مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّٰغُوتَ

(آن، عملی) کسانی (از شما و گذشتگان‌تان) است که خدا لعنت‌شان کرده و بر آنان خشم گرفته است، و برخی از آنان را بوزینه و خوک قرار داده، و (نیز عمل کسانی که) بردگی (شیطان) طغیانگر را کردند.

أُولَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَآءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَآءُوكُمْ قَالُوٓا ءَامَنَّا وَقَدْ

(وی) جایگاه آنان، بدتر، و انحراف آنان از راه راست، بیشتر است. ٦٠ هنگامی که نزد شما می‌آیند، می‌گویند «ایمان آورده‌ایم»؛ در حالی که

دَّخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ كَثِيرًا

با کفر (به حضور شما) وارد شده و با همان (عقیده) بیرون رفته‌اند! خدا از آنچه پنهان می‌کردند، آگاه‌تر است. ٦١ بسیاری از آنان را می‌بینی که

مِّنْهُمْ يُسَٰرِعُونَ فِى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَٰنِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

با شتاب و رغبت در (وادی) گناه و ستم و حرام‌خواری‌شان می‌افتند. واقعاً آنچه انجام می‌دادند، چه بد است! ٦٢

لَوْلَا يَنْهَىٰهُمُ الرَّبَّٰنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا

چرا دانشمندان مسیحی و یهودی، آنان را از گفتار گناه‌آلود و حرام‌خواری‌شان بازنمی‌دارند؟ به‌راستی چه زشت است آنچه

يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ

همواره می‌کردند. ٦٣ یهودیان (به طعنه) گفتند: «دست خدا (برای ترویج دینش) بسته است (، و برای همین، از بندگانش می‌خواهد که در این راه هزینه کنند).»

يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ

دست‌های خودشان بسته باد، و نفرین بر آنان برای گفتارشان؛ بلکه دو دست او باز است (و) هر طور که بخواهد، (از خزانه‌ی غیبش) هزینه می‌کند. بی‌گمان آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل شده،

طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَٰوَةَ وَالْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَٰمَةِ ۚ كُلَّمَآ أَوْقَدُوا نَارًا

بر طغیان و کفر بسیاری از آنان خواهد افزود. تا روز قیامت (نیز) میان‌شان دشمنی و کینه انداختیم. هرگاه آتشی (برای نابودی

لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِى الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

دین خدا) برافروزند، خدا خاموشش می‌کند. برای (ایجاد) فساد در زمین می‌کوشند، و خدا فسادگران را دوست ندارد (و تلاششان را بی‌اثر می‌کند). ٦٤

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ

اگر اهل کتاب ایمان می‌آوردند و خود را (از خشم خدا) حفظ می‌کردند، حتماً بدی‌هایشان را می‌پوشاندیم و از آنان می‌زدودیم وآنان را به

جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ

بهشت‌های پرنعمت وارد می‌کردیم. ٦٥ اگر آنان به تورات و انجیل و آنچه از سوی پروردگارشان بر آنان نازل شده،

رَبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيْرٌ

کامل عمل می‌کردند، بی‌شک از (برکات آسمان) بالای سرشان و (زمین) زیر پایشان بهره‌مند می‌شدند. برخی از آنان، گروهی میانه‌رو (و درست‌کار) هستند، و بیشترشان

مِنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

چه بد عمل می‌کنند! ٦٦ ای پیامبر، آنچه را که از سوی پروردگارت (در باره‌ی ولایت علی) بر تو نازل شده، (به مردم) برسان،

وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ

و اگر (این کار را) نکنی، پیام او را (اصلاً) نرسانده‌ای. خدا، تو را از (گزند) مردم حفظ خواهد کرد. خداوند،

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى

مردم کافر را هدایت نمی‌کند. ٦٧ بگو: «ای اهل کتاب، شما بر هیچ آیین حقی (مُتکی) نیستید؛ مگر این‌که به

تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا

تورات و انجیل و آنچه از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده، به طور کامل عمل کنید. قطعاً آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل شده، بر طغیان و کفر بسیاری

مِنْهُمْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ

از آنان خواهد افزود. بنابراین، به سبب (سرنوشت) این مردم کافر، اندوهگین مباش.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ ﴿٦٨﴾

٦٨ (از میان) کسانی که (در ظاهر به پیامبر اسلام) ایمان آوردند، و (نیز) یهودیان و صابئان و مسیحیان، کسانی که (به‌راستی)

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٩﴾

به خدا و روز قیامت ایمان آورند و (مطابق آیین پیامبر اسلام) کار شایسته کنند، نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد و نه اندوهگین خواهند شد. ٦٩

لَقَدْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَآءَهُمْ

بی‌گمان از بنی‌اسرائیل پیمان گرفتیم و پیامبرانی را نزدشان فرستادیم. هر گاه پیامبری

رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ فَرِيْقًا كَذَّبُوْا وَفَرِيْقًا يَقْتُلُوْنَ ﴿٧٠﴾

چیزی را که خوششان نبود، برایشان می‌آورد، گروهی (از پیامبران) را دروغگو می‌شمردند و گروهی را به قتل می‌رساندند. ٧٠

وَحَسِبُوٓا۟ أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ

(یهودیان) گمان کردند که (نژاد برترند و) مجازاتی در کار نیست.پس،(از دیدن و شنیدن حق،) کور و کر شدند؛ ولی خدا به آنان لطف کرد (و این گمان غلط را

عَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ

از فکرشان برداشت، و فهمیدند ارزش آدمی فقط به تقواست)؛ ولی باز بسیاری از آنان، کور و کر شدند. خداوند به کارهایشان بسیار بیناست. ۷۱ بی‌شک

كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ ٱلْمَسِيحُ يَٰبَنِىٓ

کسانی که گفتند «الله همان مسیح پسر مریم است»، کافر شدند؛ حال آن‌که مسیح گفت: «ای بنی‌اسرائیل،

إِسْرَٰٓءِيلَ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ

خدا را که پروردگار من و پروردگار شماست، بپرستید؛ زیرا هر کس به خدا شرک ورزد، قطعاً

حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ ٱلْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ ٱلنَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٢﴾

خدا بهشت را بر او حرام می‌کند، و جایگاهش آتش است. (چنین کسی، ستم‌کار است)، و ستم‌کاران هیچ یاوری ندارند.» ۷۲

لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ ثَلَٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٌ

بی‌شک کسانی که گفتند «الله، یکی از خدایان سه‌گانه است»، کافر شدند؛ حال آن که جز خدای یگانه، هیچ خدایی

وَٰحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا۟ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابٌ

وجود ندارد. بی‌گمان اگر از گفتار خود دست برندارند، به کافران از آنان (که چنین عقیده‌ای دارند)، عذابی

أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

دردناک خواهد رسید. ۷۳ آیا با این‌که خدا بسیار آمرزنده و مهربان است، به درگاه خدا توبه نمی‌کنند و از وی آمرزش نمی‌خواهند؟

﴿٧٤﴾ مَّا ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ ۖ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ ۖ

۷۴ مسیح پسر مریم، فقط پیامبری‌ست که پیش از او (نیز) پیامبران (دیگری) بوده‌اند،

وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ ٱلطَّعَامَ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ

و مادرش زنی بسیار راستگو بود. هر دو، (برای زنده ماندن) غذا می‌خوردند؛ پس خدا نبودند). ببین چگونه نشانه‌ها(ی باطل بودن اعتقادشان) را

ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ ٱنظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ

برایشان توضیح می‌دهیم؛ آنگاه بنگر که چگونه (از شنیدن حق) برگردانده می‌شوند. ۷۵ بگو: «آیا به جای خدا، چیزی را می‌پرستید که

مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

اختیار هیچ ضرر و سودی را برایتان ندارد؟»؛ در حالی که این خداست که (دعاها را) اجابت می‌کند و (از خواسته‌ها) به‌خوبی آگاه است. ۷۶

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْٓا

بگو: «ای اهل کتاب، به هیچ وجه در بارهٔ دین خود غلو نکنید و از هوسهای مردمانی که در گذشته (با بت‌پرستی) گمراه شده

اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ

و بسیاری را گمراه کرده‌اند و (در نتیجه،) از راه راست به بیراهه رفته‌اند،

السَّبِيْلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ بَنِيْٓ اِسْرٰٓءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ

پیروی نکنید. ۷۷ کافرانِ بنی‌اسرائیل که به زبان

دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ

داوود و عیسی پسر مریم لعنت شدند. این به سبب نافرمانی و تجاوزگری‌شان (از دستورهای الهی) بود.

﴿٧٨﴾ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا

۷۸ آنان، یکدیگر را از هیچ کار زشتی که مرتکب می‌شدند، نهی نمی‌کردند. به‌راستی

يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ لَبِئْسَ

رفتار بدی داشتند. ۷۹ بسیاری از آنان را می‌بینی که (به سبب دشمنی با تو)، به کافران (بت‌پرست) ابراز دوستی می‌کنند. به‌راستی

مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ

نفسهای (سرکش) آنان، بد چیزی را برایشان پیش فرستاد (که موجب) خشم خدا بر آنان می‌شود و همیشه در عذاب

هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ اُنْزِلَ

خواهند ماند. ۸۰ اگر به خدا و این پیامبر و آنچه بر او نازل شده، ایمان داشتند،

اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨١﴾

آنان را دوستان (خویش) انتخاب نمی‌کردند؛ ولی بسیاری از آنان، نافرمان‌اند. ۸۱

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ

قطعاً یهود و مشرکان را دشمن‌ترین مردم در حق مؤمنان می‌یابی.

وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ۭ ذٰلِكَ

و بی‌شک کسانی را که گفتند «ما مسیحی هستیم»، مهربان‌ترین مردم در حق مؤمنان خواهی یافت. این بدان سبب است که

بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

برخی از مسیحیان، کسانی هستند که به‌شدت دنیا دانش‌اند، و (برخی از آنان،) از شدت خداترسی، بسیار اهل عبادت‌اند، و آنان (در برابر حق) تکبّر نمی‌ورزند. ۸۲